

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

LVII. Epistola Episcoporvm Primæ Galatiæ, Ad Leonem Avgvstvm
Imperatorem. Religiosissimo & Christianissimo, amabili imperatori,
Augusto Leoni, Anastasius, Iulianus, Proclianus, Epiphanius, Daniel, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO
CHRISTI
451.

LEO CALCHEDONENSE. VALENTIN. MARCIANVS IMP. 379

LVII.

EPISTOLA EPISCOPORVM

PRIMÆ GALATIÆ,

AD LEONEM AVGSTVM IMPERATOREM.

Religiosissimo & Christianissimo, amabili imperatori, Augusto Leoni, Anastasius, Julianus, Probianus, Epiphanius, Daniel, Amatius & Euphrasius episcopi primæ Galatiæ.

QVIS fermo sufficiat adlaudem Domini Christi, tam felicitatem humano generi conferentis, & suam prouidentiam in totius vita tempore demonstrantis? Ecce cum venerandæ memoriae principem Marcianum ad Deum proficiscentem, & de gloria ad gloriam demigrantem, & de terrenis sceptris cælesti imperium possidentem, vestram potentiam Deus inuenit in regnum eius, & pietati pariter succedentem; quatenus hæc per apostolicam vestram religionem in ecclesiis conseruata permaneant. Quapropter mox vt Deus vos ad solium imperiale perduxit, primitias largitori vestro clarissimas obtulit, id est, legem hanc erroneis dogmatibus resistentem, ecclesiasticæ veritatis adiutricem. Semper enim diuinorum rerum curam habentes, neque tumultum qui Alexandriae prouenisse dicitur, sine examinatione dignissima reliquistis: sed vestrae pietatis oraculis primæ Galatiæ Synodus sanctorum episcoporum in metropoli Galatiæ conuenire sanxit, quatenus deliberationem subtilissimam adhibentes, & relegentes utriusque partis subiectas oraculo vestro preces oblatas a sancto Ægyptiaco Concilio, & clericis Alexandrinae ciuitatis, nec non & Timothei defensoribus, nostram sententiā panderemus, quid de sancto Calchedonensi Concilio, & de his quæ Alexandriae gesta sunt, sentiamus. Quapropter omnibus nobis celeriter congregatis, hæc principia, hoc nostrum fuit initium, ut omnium Dominum rogaremus, quatenus vobis tantum studium pro ecclesia eius habentibus, supernam retributionem conferat, pietatemque vestram maxima longæuitate custodiat pro dogmatum sacrorum*. Deinde considerantes etiam preces, quæ sapimus, vestro imperio declaramus. Fidem itaque habemus atque fer-

Concil. Tom. 9.

Bbb ij

uamus, in qua & natissimus, & cum qua pergere ad Dei terrible iudicium omnes oramus, in qua etiam baptizati sumus, & absque merito ad sacerdotium euocati, ad fidem gratiam accipientes imbuimus. Quam fidem venerabilis euangelistarum numerus, & chorus tradidit glorirosus apostolorum, quibus utique sacramenta caelestia desuper inspirata sunt: sed & numerus trecentorum decem & octo sanctorum episcoporum collectus in Nicæna vrbe fanciuit, apostolicam religionem perfecte & apostolico spiritu conscribens, & diuina ecclesiæ nostræ dogmata cum magnanimitate custodiens: nec non & alia sanctorum episcoporum ecclesiæ catholicæ Synodi, quæ necessario pro insurgentibus hæresibus sunt collectæ, hanc seruari cum integritate iusserunt. Nihilo minus & Calchedonensis, nutu Christianissimi principis congregata, & quam de ea habuit voluntatem, definiens illorum sanctorum patrum dogmata intemerata immobiliaque seruari, & quasi ex quodam diametro vtramque redargens veritatis aduersitatem; quæ duo aqua impietate perducere probantur in præceps. Et destruens Nestorii nefandi vesaniam, diuisionem & sectionem dispensationis Domini Christi pessime dictantis, nec non & Apollinaris furorem, qui confusionem in eiusdem Vnigeniti inhumanationem introduxit, & multa alia vane locutus est a veritate * posita. Bonam igitur confessionem fidei trecentorum decem & octo nostrorum patrum & Calchedonensis Synodus, & alia decreuerunt inviolabilem permanere: & nos, qui ecclesiarum Galatiae prouinciarum sortiti sumus episcopatum, cum omnibus ecclesiarum populis hanc perfecte seruamus. Insolubilis enim est firmitas dogmatum apostolorum, patrumque nostrorum, augmento non egens, immunitiōnem nequaquam suscipiens: sed qualis fuit a patribus conscripta, & tunc prædicata, usque ad finem saeculi conseruanda est, & ab omni nouitate manebit extranea. Nullus itaque ad orationem ecclesiasticæ veritatis apostolo Paulo maior est, quia vas electionis esse promeruit. Hic enim doctrinas imbuit, quarum eruditio[n]em, in tertium cælum ascendens, accepit. Nullus ad ministrandum supernis sacramentis decentior angelo, quoniam pura natura nouit ministrare

A.D. 9.

2. Cor. 12.

ANNO CHRISTI 451. purissimis. Sed siue Paulus voluerit aliquid iubere quod
 primitus ipse non docuit, seu angelus, hoc ecclesia Dei
 non suscipit, sciens quia scriptum est *. Ergo siue angelus
 praedicet prater quod Paulus docuit, & chorus trecento-
 rum decem & octo sanctorum praedicauit episcopo-
 rum, non terremur angelica dignitate, vt aliud docea-
 mus praterquam sumus a sanctis patribus eruditи: nec
 Pauli merito subdimur, qui raptus est in paradisum, ei-
 que verba ineffabilia sunt credita. Hac enim lex est: *Sine Galat. 1.*
 ego, inquit, vel angelus de cælo annuntiauerit vobis prater quod
 accepistis, anathema sit. Non quia Paulus erat in suis dogma-
 tibus permutandus, qui per Christum & * mouebatur &
 loquebatur: nec quia angelus de cælo ad ministerium no-
 stræ salutis mittendus erat, vt aliquid extra gratiam sacra-
 mentorum praedicare pateretur: sed vt tantorum meri-
 to, cunctis aliquid contra ecclesiastica dogmata nitenti-
 bus, omne conamen nouitatis abrogaretur. Nos itaque
 omni virtute seruamus sanctorum patrum dogmata, &
 sanctum Concilium Calchedonense cognoscimus, quod
 scilicet paternorum dogmatum diuitias sanctis ecclesiis
 inuiolabiliter conseruabit. Qui vero ab eo Concilio se-
 metipso abscondunt, ignorant quia nomine Calchedo-
 nense Concilium denegantes, rebus autem ipsis a cuncto
 totius mundi collegio sacerdotum sine dubio segregan-
 tur. Illud ab omnibus celebratum est, quod eorum qui
 ibi collecti sunt, nullus penitus discordauit. Sed & si pau-
 ci quidam pro aliquibus necessitatibus per prouincias re-
 manserunt, ad communionem eius attracti sunt, quo-
 niam antiqua ecclesiarum dogmata seruare dinoscitur. Ea si-
 quidem qua Alexandriæ perpetrata diuulgantur, du-
 dum quidem fama ad nos perduxit: sed nunc integritatem
 insertam precibus agnoscentes, & mensuram nostri
 gemitus non habentes, fontes requirimus lacrymarum,
 & luctus Ieremiæ lamentationibus pares, scientes vtique
 florum passionibus adsequare. Quis enim valeat abstine-
 re, licet animum habeat adamante fortorem, audiens in
 sacris locis nullum pudorem fuisse seruatum, sanctum
 que locum communis redemtionis nostræ, hoc est, ve-
 nerabile baptisterium, multorum virorum, quantum ad
 eorum attinet voluntatem, inuasione fuisse temeratum,

dum diuina omnia nequaquam iniuriarum molis succumbant, & hæc perpetrata ab illis forsitan, qui peccatorum redemptionem ibidem suscepereunt? Et quid est crudelius, sacerdotis necem etiam auribus valde terribilem, iram nec usque ad interitum illius habentem finem, sed ultra naturam indisciplinabiliter excedentem? Solet enim contra aduersarios furor insurgere: quem vero quilibet inimicum non habet, hunc honorandum natura docet. Omnis ciuitas scelerum immanitate completa est, & per omnes plateas & omnes porticus secta membra mystriosa celebrantis tractare feruntur, & ad nouissimum incensa atque consumpta, & ad cineres usque redacta. Et neque in his solummodo doctorem atque pontificem sifstere possi sunt, sed etiam in ventos miserabiliter disperserunt. Hæc igitur quantum virtus fuit valde deflentes, de Timotheo tantorum malorum auctore, sicut preces docuerunt, quas bene se habere credimus, secundum piam sanctionem vestrae potentia nuntiamus, si re vera accusantium verba cum accusationis veritate concordant, alienum eum ab omni sacerdotio esse demonstrant. Nam eum qui ex quacumque causa depositus est, non solum ad maiorem gradum venire lex ecclesiastica non permittit, sed neque in ordine in quo fuit, permanere, nisi deponens propria sententia eum rursus absoluat, aut certe Synodus sanctorum episcoporum aliquid de eo disponat. Sed etiam episcopi, qui a sua dignitate depositi videbantur, sicut edocuerunt, lex non est ut alium possint ad officium euehere, quod ipsi videbantur amisisse: & duo solummodo, licet super omnes honorabiles existent, & omni accusatione liberi essent, ordinacionem tamen episcopi celebrare ecclesiastico ordine prohibentur. Quod autem & viuo pontifice ecclesiam gubernante, & nullo propter ordinationem regulariter procedente decreto, constitutus dicitur, omnem transcedit iniquitatem. Quod vero & necem ita crudelis aggressus est, aut cooperatus, sicut edocuerunt, non solum hoc regulis interdictum, sed etiam legibus & communione naturæ prohibitum est. Igitur si vera monstrantur accusantium preces, nihil horum sacerdotio conferre potest sacrarum subtilitas literarum vestrarum. Itaque inui-

Concil. Ni-
can. Can. 5.Concil. Ni-
can. Can. 4.

ANNO CHRISTI 431. Etum & triumphale imperium agnoscens quæ bene se habere decreuimus, æquum ordinem suæ prudentiæ sanctis seruet ecclesiis, atque dignetur disciplinam communis pietatis custodire collegio, omnique virtute ac fortitudine bono Christi corporis unanimitatem pacemque seruare. Sciatque vestra tranquillitas, & agnoscant qui nec scio quomodo sunt seducti, quia neque Calchedonense Concilium, neque quilibet alias, cui pietatis ecclesiæ apostolicae participium inest, alienam tenet fidem præter antiquam illam euangelicam, quam chorus trecentorum decem & octo patrum superna gratia inspiratus, ecclesiis Christi immobili religione dereliquit. Qui vero propriis quidem passionibus instigati, zeli autem figmentum sibimet apponentes, & simpliciores seducentes, Alexandrinam ecclesiam turbauerunt, ipsi iudicium portabunt, qui cumque esse noscuntur. Intantum enim nec recta intentione, nec sermone veritatis vtuntur contra sanctum Calchedonense Concilium, quia non solum ab illo se separant, sed neque sanctorum patrum Concilium in regia ciuitate factum se suscipere profitentur, cum & ibi dogmata sanctorum trecentorum decem & octo patrum subtiliter referuari præceptum sit, & in ipsa sancta Synodo inter primos fuerit, cui illo tempore pontificium Alexandrinæ ciuitatis videbatur esse commissum, vir apostolicus, & ab omni macula sermonum aut actuum segregatus. Sed qui donauit venerabile vestrae pietatis imperium Romano principatui, & Dei sanctis ecclesiis, longa serenitatis vestra tempora dignetur efficere, pacemque per vos & unitatem ouilibus Christi conferre, subiiciatque vobis omnes aduersarias nationes: quatenus vindique pace Christi muniti, patrum dogmata inuiolabilia conseruetis, & omnem rem publicam æquitatis ordine disponatis.

Anastasius episcopus Ancyra metropolis sanctæ Dei ecclesiæ, manu mea subscrivens secundum pietatis vestrae sanctionem, per predictam epistolam insinuavi quid sentiam de confessione sanctorum patrum Nicæa congregatorum, quam Calchedonensis sancta Synodus secuta esse dinoscitur; & de Timotheo, qui precibus accusatus est: & seruari vos temporibus longis oro.

Iulianus episcopus, similiter.
Proclianus episcopus, similiter.

Epiphanius episcopus, similiter.
Amatius episcopus, similiter.
Daniel episcopus, similiter.
Euphraeus episcopus, similiter.

ANNO
CHRISTI
431.

L VIII.
EPISTOLA
EPISCOPORVM VETERIS EPIRI,
AD LEONEM AVGUSTVM IMPERATOREM.

*Deo amantissimo atque piissimo & Christianissimo, victori,
triumphatori, semper Augusto Leoni, humilis episcopus
Eugenius in Domino salutem.*

Nos equidem humillimi voluimus, & hoc superna
gratia promerentes, nostra mente quiescere, & ta-
citurnitatis pelagus in sancti & adorandi Spiritus pace re-
tinere, vt sic abstinentes, siue propter humanam inopiam,
aut infirmitatem, dicendi timorem tanti delicti apud nos
haberemus. Sed quia proprii principatus adulter extollit-
ur, & in sublime semper eleuatur, suisque scintillis mul-
torum corda succendit, vt pulcritudinem sapientissimam
solummodo Dei conturbet ecclesiarum, summa neces-
itas nobis incubuit mutare propositum, vt a vobis pro-
uocati, per hanc dicendi orationem egrediamur in ae-
rem, Dei fide nostros obturantes auditus, vt ita firena-
rum mortiferum peccatum, siue earum (secundum Ie-
remiam) filiarum mortem transeuntes, per ipsum pela-
gus vitae tecum sobrie veniamus. Suscipe igitur hoc piissi-
me, suscipe libenter a nobis munus nostrum omnium sa-
cerdotum, & reliquorum in ministerio diuinae scientiae,
qui constituti sunt, prædicationem tuæ iussionis quasi ex
una curia consensuque scriptam. Fideli namque, fideliter-
que interroganti principi lucrum est sacerdotibus, im-
mortalis libri sanctam offerre responcionem, vt ex te de-
nuo, Christianissime, & tuæ tranquillitatis imperio in
omnem terram & cunctos homines cum mansuetudine
pietatis poculum ministrent, uno omnium nostro Do-
mino vnigenito Dei filio gubernante, qui solus in omni-
bus saeculis perpetuo regnans, & tibi imperatori coro-
nam, quando oportuit, latenti, imo magis claro nutu
superimposuit. Primum tibi signum regalis dignitatis
beati

Ierom. 9.